

Erik Ausvang

Måne-, Sol- & Stjerneindvielser

5:5

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Måne-, Sol- & Stjerne- indvielser

5. del

Erik Ansvang

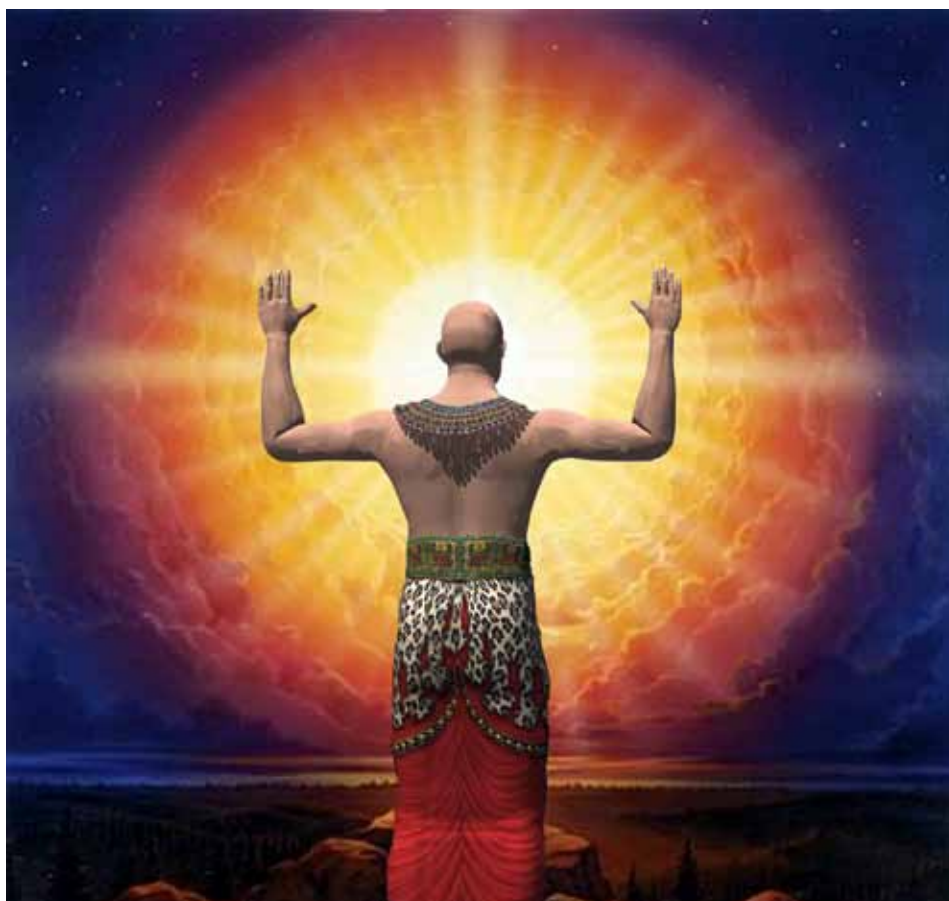

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Måne-, Sol- & Stjerne- indvielser

5. del

Af Erik Ansvang

Soltransformationen

Døden er forudsætningen for, at det nye liv kan vokse frem. I myterne udspringer Horus' fødsel derfor af faderens død, for han blev først undfanget efter Osiris' død. Han symboliserede derfor principperne for aktiv, bevidst eksistens, som en modsætning til faderens passive eksistens i den indre verden. Men samtidig påstås det i myterne, at Horus eksisterede som et udviklingspotentiale i gudinden Nuts livmoder *før* han blev født ind i den fysiske verden. Som et sædekorn blev han overført til Isis' krop. Osiris behøvede derfor kun en hurtig død for igen at kunne manifestere sig i det fysiske liv i form af sin søn Horus.

Horus kæmpede og mistede sit venstre øje

Da Horus først var inkarneret, blev han bebyrdet med konflikter. Han måtte konstant konfrontere Seth, som udfordrede ham og iscenesatte en serie af intriger for at forhindre den naturlige arvefølge i Egyptens kongehus. Denne kamp symboliserer det inkarnerede menneskes konstante kamp mellem identifikation med det mennesket *er* (sjælen), og det mennesket *ikke er*, (personligheden).

I et drama mistede Horus sit venstre øje (som dels symboliserede månekredsløbet, dels hans forfader), men det blev healet af visdomsguden Tehuti (Thoth). Visdom "healer" identifikationen med fortiden (den man var), og blikket rettes fremad mod den man skal blive – den rigtige identitet som er guddommelig. "Horus' øje" blev herefter en metafor for nyt liv, nye funktioner og kvaliteter, som gik tabt ved den fysiske krops død.

Seth (den store adskiller) mister "Seb Ur"

Seth er den store ødelægger og adskiller. I den fysiske verden splitter han alt det, der er forenet. Han ødelægger dermed naturens harmoni. I Himlen adskiller han menneskehedens region fra gudernes region. Men under Horus' sidste forsøg på at hele disse sprækker, lykkedes det ham at erobre Seths scepter eller kraftstav – "Seb Ur".

Denne magiske handling åbnede vejen mellem Himlens og Jordens riger.

I sin mystiske rolle som genskaber af Maat (den kosmiske lov og orden), gav Horus sin fader nyt liv, for han genskabte Osiris' jordiske sanser, og samlede det, som var blevet adskilt i de lavere riger – ånd og stof. Han erobrer Seths kraftstav, for kraften til at skabe helhed erobres eller erhverves alene gennem kampene i dualitetens verden.

(Guden Seth (billedet) var Osiris' broder og banemand)

Mundåbningssceremonien

Denne handling blev også gentaget i både templer og grave i den store *mundåbningssceremoni* – et ritual, som genopretter de fysiske funktioner som f.eks. evnen til at ånde, tale og indtage føde i det nye legeme hinsides den fysiske verden – som en garanti for en effektiv energioverførsel gennem alle bevidsthedsplaner. Det er samtidig et løfte om, at de fysiske sanser i døden erstattes af metafysiske sanser – et højere udtryk for de tilsvarende lavere sanser.

Det organiske livs og bevidsthedslivets rytme

I tidens og rummets dimension udvikles det organiske liv via månerytmens månedlige cykliske forandringer. Men bevidsthedslivet udfolder sig på en mere øjeblikkelig måde. Og det valgte de gamle egyptere at symbolisere med rytmen mellem mørke og lys – nat og dag.

Horus legemliggjorde Solens rytme på Jorden. Det involverede en kontinuerlig, daglig undertvingelse af Seth, som repræsenterer truslen om uorden og kaos. Dette kaos skabes af adskillelsen af lys og mørke repræsenteret af Solens bevægelse i døgnrytmen.

“Nubti” – syntese af de to principper

Set i esoterisk lys lykkedes det ikke for Horus at *tilintetgøre* sin fjende. Men ved at *kontrollere* sin kraft og skabe den store symbiose sammensmeltede han de to principper – lys og mørke – orden og kaos – i skikkelse af “Nubti” (billedet tv.), en integreret guddom, der har fuldført syntesen af livets usikre afdelinger med forudsigelig lov og orden – Maat. Denne handling er det ultimative mål for faraoen – og målet for solindvielsen.

Men Seths modstand kan aldrig helt udslettes, for selvom kraften strømmer konstant, er Universet rytmisk – selv Guds eksistens er rytmisk. Selv Gud vil genopstå cyklisk, og derfor vil det være nødvendigt at sende en frelser, en genopretter af harmonien. Genopbygning og storhed må udføres efter hver handling, der skaber opløsning og reduktion. Det er forudsætningen for at udvikle nyt liv og nye lovmæssigheder. Det sker kontinuerligt i Universet. Det skete kontinuerligt i templer og grave. Og vigtigst af alt i hver eneste indsættelse af en ny Horus – en kongesøn eller Guds søn – på Jorden.

Stjernetransformationen

*"Jeg kommer til dig, Oh Nut:
Jeg har kastet min fader Osiris til Jorden.
Jeg har lagt Horus bag mig.
Mine vinger er vokset og min fjerprydnings to fjer
stammer fra den hellige falk.
Min Ba har bragt mig langt
og dens magi har udrustet mig."*

Udtalelse #245

I den hellige astronomi bringer stjernen Sirius bud om en ny orden i forbindelse med Nilvandets tilbagevenden, som fremkalder fornyelse af skabelsen – på samme måde som da Nuns vande kom til syne i tidernes morgen og manifesterede det kosmiske liv.

I stjernetransformationen, som indvarsles af Sirius, der løfter sig over horisonten, løftes bevidstheden nu ind i den kosmiske eller overmenneskelige sfære. Den indviede træder ind i et guddommeligt legeme – et lysende redskab, der rejser gennem himmelske regioner, smelter sammen med stjernernes kraft og bringer den til Jorden. Stjerneindvielsen gav modtageren indsigt i gudernes kosmiske natur og evnen til at optage deres kræfter og blive indlemmet i deres univers.

De to fjer er sandsynligvis Maats to fjer – den hvide og den røde, for hun repræsenterer den dobbelte sandhed:

- Primære og sekundære principper
- Sandhed i stort og i lille perspektiv
- Det, der er rigtigt for dig, og det der er rigtigt for andre
- Personligt ansvar og gruppeansvar
- Individuelle behov og gruppebehov
- Væsentligt og uvæsentligt
- Rigtigt og mere rigtigt ... osv.

Det samme åndelige mål i alle religioner

Menneskets forvandling til et guddommeligt redskab er ikke alene fundamentet i de egyptiske religiøse mysterier. Det har altid været det åndelige mål i alle religioner i alle tider:

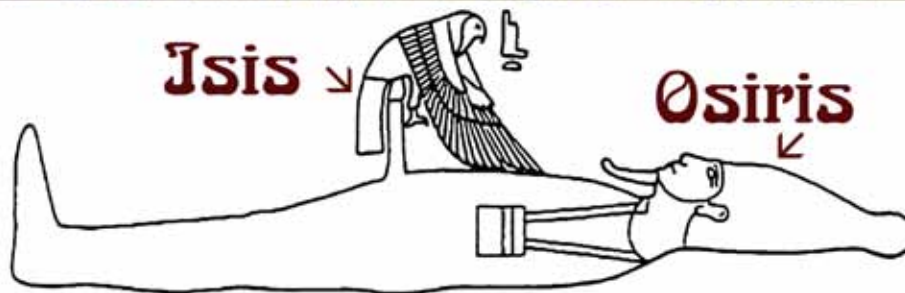
I suftraditionen bliver den indviede "*Indris-Hermes*" – "et menneske af lys" – forenet med Gud.

Kabbalisternes "*Zelem*" adskiller mennesket fra det fysiske legeme, hvorefter det eksisterer i et højere rige.

Buddhisternes "*Vajrakaya*" eller "diamantkrop" er et resultat af al åndelig stræben.

Der er ingen tvivl om, at disse åndelige mål korresponderer med "*genopstandelsens legeme*" i kristendommen, men her forudsættes en fysisk død.

I disse doktriner dannes det åndelige legeme først efter aflæggelsen af det fysiske legeme, men i de egyptiske tekster fremstilles døden som et *tilbud* om transformation – ikke som en *forudsætning*.

Isis og jomfruundfangelsen af Horus

Det mytologiske fundament for stjerneindvielserne er adskillige legender associeret med Isis. Det begynder med hendes magiske genopbygning af Osiris, efter at hun fra visdomsguden Tehuti havde erhvervet sig den nødvendige viden om, hvordan hun kunne fylde ham med liv. Denne proces indebar den magiske omfavnelser og overførslen af "Sa" (ånd) til Osiris' livløse legeme. Idet hun udførte denne magiske handling, undfangede hun på mirakuløs vis sønnen Horus.

Sol gudens hemmelige navn (kraft)

Herefter beretter en optegnelse om hendes erhvervelse af sol gudens hemmeligste navn – en kraft, der sikrede Horus' arv til soltronen. Efter at have fået tilladelse til at svække Ras styrke ved hjælp af en gift, modtog hun det kraftfulde navn fra ham mod til gengæld igen at ophæve giftens virkning. Navnet, som hun fik overdraget, gav hun videre til sin søn, som gav det videre til sine efterkommere.

Neith og Isis – de to jomfruer

I det gamle Egypten var doktrinen om jomfrufødsel forbundet med både gudinden Neith og Isis. Neith opstod af sin egen substans, og hun var derfor hverken mand eller kvinde. Og da hun skabte livsspiren til menneskeracen, besad hun samtidig kraften til at dele den i de to køn.

Men i Osiris-mysterierne erhvervede Isis de maskuline og feminine principper i en magisk handling, som gjorde det muligt for hende at undfange Horus uden at hendes mand var til stede. Disse mytiske elementer repræsenterer tydeligvis metafysiske processer. De foregår konsekvent i den sfære af transformation, som beskrives i pyramideteksterne. I disse tekster skænkes kraften til at give liv af Isis i form af Sirius, som forenes med den indvielses kraft som "*kvinden, der oplyser mørket*", og fremskynder forvandlingen fra jordisk til guddommelig eksistens:

*"Isis kommer til dig opfyldt af glæde,
fordi hun elsker dig.
Din sæd overføres til hende,
hun er lysende som Sirius.
Horus-Sirius er udgået fra dig i sit navn
"Horus-som-er-i-Isis".*

Udtalelse #593

Den seksuelle symbolik i denne passage bør ikke overses, selvom den skal fortolkes metafysisk. Her modtager Isis sæden fra et tidligere liv, sådan at den kan udvikle sig i hendes livmoder, og frugten kan blive den ultimative form.

Sirius (Isis) er porten til kosmisk liv

Dette svangerskab via Sirius er det store mysterium i stjernetransformationen. Isis er porten, der fører den indviende ind i det kosmiske liv. Isis er fødekanal til det nye liv, og denne indvielses sande karakter er "*Stjerne-Sothis mysteriet*", som er det højeste mål for *både "Måne-Osiris" og "Sol-Horus passagerne"*. Det var hende, der både opvækkede sin ægtefælle og undfangede solprincippet i en ny form ("*Horus Ur*"). Derfor er hun nøglen til Sothis-forvandlingernes mysterier. Desuden er hun ophavet til de to første indvielser – hvor faderen opvækkes og sønnen avles.

Heb-Sed ceremonien

I pyramidealderen rejste Sirius sig ved sommersolhverv – en begivenhed der faldt sammen med oversvømmelsen. Heb-Sed ceremonien havde til hensigt at berige kongen med "Neterus" (gudernes) kraft i "millioner af år", og den blev indledt ved nymåne – og den kulminerede i samme øjeblik stjernen trådte op over horisonten ved daggry – og i samme øjeblik trådte faraoen frem på Heb-Sed pladsen – genfødt og fornyet.

Den dybere symbolik bag Sirius' ankomst sammen med sin fader Solen på dette tidspunkt af året, repræsenterer den legendariske begivenhed, hvor forgiftningen af Ra blev ophævet af Isis. Herefter blev det hemmelige navn afsløret og overdraget til de levende – og det blev fejret med en ceremoni, som løftede den indviede over Solens og Månens kortvarige cyklusser og ind i en evig og lysende virkelighed.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk